

Sygn. akt: I 1 C 814/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2016 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **Gminy M. G. – Zarządu (...)** z siedzibą w G.

przeciwko **H. R.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego H. R. na rzecz powoda Gminy M. G. – Zarządu (...) z siedzibą w G. kwotę 192 złotych (sto dziewięćdziesiąt dwa złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty;

II. odstępuje od obciążania pozwanego H. R. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 maja 2016 roku powód Gmina M. G. – Zarząd (...) z siedzibą w G. wniósł o zasądzenie od pozwanego H. R. kwoty 192 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany H. R. dokonał przejazdu środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda bez ważnego biletu, w związku z czym zobowiązany jest uiścić powodowi dochodzoną pozwem opłatę dodatkową wraz z przewoźnym w łącznej kwocie 183 złotych oraz koszty pocztowego upomnienia.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 06 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt I 1 Nc 4979/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany H. R. złożył sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż jechał bez biletu, gdyż jest osobą bezrobotną i nie miał pieniędzy na jego zakup, a nadto, że bał się spóźnienia do pracy, którą właśnie podjął.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 27 maja 2015 roku H. R. podróżował komunikacją miejską – trolejbusem linii numer 29 należącym do Gminy M. G. – Zarządu (...) z siedzibą w G.. Na trasie przejazdu pomiędzy przystankami „Wzgórze Ś. M.” a Centrum (...) o godzinie 05:47 miała miejsce kontrola biletów, w czasie której uprawniony kontroler biletów stwierdził, iż H. R.

nie posiada ważnego biletu na przejazd i wystawił druk opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu. Kontroler biletów sporządził również raport opisowy numer (...).

H. R. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

W trakcie przejazdu autobusem linii numer (...) H. R. zobowiązany był do uiszczenia opłaty za przejazd w wysokości 3 złotych.

Opłata dodatkowa za przejazd bez ważnego biletu na liniach organizowanych przez Zakład (...) z siedzibą w G. wynosi 180 złotych.

niesporne, a nadto: raport opisowy kontrolera biletów numer (...) – k. 5-5v akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionego dowodu z dokumentu przedłożonego przez powoda w toku postępowania w postaci raportu opisowego kontrolera biletów numer (...), którego zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nim zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania mu wiary, tym bardziej, że nie był on kwestionowany w zakresie jego mocy dowodowej przez żadną ze stron.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Gmina M. G. – Zarząd (...) w G. domagał się zasądzenia od pozwanego H. R. kwoty 192 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2015 roku do dnia zapłaty z tytułu opłaty dodatkowej za przejazd bez ważnego biletu środkiem komunikacji miejskiej należącym do powoda wraz z należnością za przejazd (183 złotych) oraz kosztami pocztowymi wysłanego upomnienia (9 złotych) – na podstawie art. 33a ust. 3 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 915 ze zmianami).

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 915 ze zmianami) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 tej ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

Pozwany H. R. zarówno w sprzeciwie od nakazu zapłaty, jak i w oświadczeniu złożonym na rozprawie w dniu 26 sierpnia 2016 roku przyznał, że w dniu 27 maja 2015 roku odbył przejazd trolejbusem linii numer 29 bez ważnego (skasowanego) biletu, z uwagi na brak środków finansowych na jego zakup. Wobec powyższego, przyjęc zatem należało, że jest on zobowiązany do uiszczenia na rzecz powoda zarówno właściwej należności za przewóz, jak i opłaty dodatkowej za odbycie przejazdu bez biletu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, stosownie do treści art. 481 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w punkcie I wyroku z dnia 26 sierpnia 2016 roku, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 915 ze zmianami) zasądził od pozwanego H. R. na rzecz powoda Gminy M. G. – Zarządu (...) z siedzibą w G. kwotę 192 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 23 lipca 2015 do dnia zapłaty.

Uwzględniając wprowadzie powództwo w niniejszej sprawie, Sąd w punkcie II wyroku odstąpił na podstawie art. 102 k.p.c. od obciążania pozwanego H. R. kosztami postępowania w sprawie. Przepis art. 102 k.p.c. pozwalający, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na zasądzenie od strony przegrywającej tylko części kosztów lub nie obciążanie jej kosztami w ogóle, jest przepisem szczególnym, stanowiącym wyłom w zasadzie odpowiedzialności za wynik sporu i urzeczywistniającym zasadę słuszności. Przepis ten nie konkretyzuje owych szczególnie uzasadnionych wypadków, do których się odnosi – pozostawione to więc zostało przez ustawodawcę do uznania sądu, który uwzględniając całokształt okoliczności sprawy kierować się powinien własnym poczuciem sprawiedliwości. Zarówno w doktrynie, jak i praktyce orzeczniczej utrwaliło się przy tym, iż owe szczególne okoliczności związane mogą być zarówno z przebiegiem samego procesu, jak i okolicznościami pozostającymi na zewnątrz procesu – a więc także, a nawet zwłaszcza, dotyczącymi stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Sąd rozpoznający sprawę niniejszą wziął zatem pod uwagę trudną sytuację życiową pozwanego, w tym materialną (pozwany utrzymuje się jedynie z dorywczych prac oraz zbierania puszek, ma znaczne zadłużenie z tytułu opłat eksploatacyjnych za mieszkanie), a także związaną z tą sytuacją okoliczność, iż obowiązek spełnienia zasądanego świadczenia już sam w sobie będzie wiązał się dla pozwanego z bardzo dużym obciążeniem finansowym. Sąd również miał na względzie fakt, iż powód korzysta ze stałej obsługi prawnej, a sama sprawa nie miała charakteru skomplikowanej i będąc w swoim zarysie sprawą typową nie wymagała ze strony pełnomocnika procesowego ponadprzeciętnego nakładu pracy.

SSR Justyna Supińska

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce uzasadnień,
2. odpis uzasadnienia wraz z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda,
3. akta przedłożyć z wpływem lub za 30 dni.

SSR Justyna Supińska

G., dnia 12 września 2016 roku